

Udgifter:
Batterier Kr. 74,00
Tilsyn m. m. — 76,00
Ialt Kr. 150,00

Nettooverskudet af Driften for 1931 bliver saaledes Kr. 123,97. Anskaffelsen af Nolsaanlægget, der fandt Sted i 1925, kostede 5000,00 Kr. Telefonvæsenet har ogsaa siden haft en Del Udgifter ved senere Ændring af Anlægget.

Selvom det var ønskeligt, at Nols og Udoerne fik billigere Forbindelse, mener Udvalget ikke, som Forholdene foreligger, at kunne tilraade et imødekomme Andragendet.

Forslag.

1. Tinget kan ikke for Tiden imødekomme Andragendet.
2. Der tilstilles Forstanderskabet for Nolsø Sogns Kommune et Eksempplar af Betænkningen.

Telefonudvalget, den 29. Aug. 1932.

Joh. M. Fr. Poulsen.
O. F. Joensen. Joh. Danielsen.
Edw. Mitens. G. Winther.

Betænkning

Sag Nr. 52 h. 1932: Telefon til Nesvik.

Fisker Hans J. Andreasen, Nesvik, har til Telefonudvalget indsendt Andragende om, at der maa blive oprettet Telefonstation der paa Pladsen. Sagen er af Udvalget henvist til Tingets Afgørelse. Af en af Sagen vedlagt af Amtsingeniøren afgiven Erklæring fremgaa, at der kun er 2 Huse i Nesvik; disse ligger omtrent midt mellem Strømmæs og Langesand, ca. 3 km fra hver Station. Iøvrigt udtaler Amtsingeniøren, at det vilde være meget uheldigt at sætte en ny Station ind paa den meget vigtige Hovedlinje mellem Vestmanhavn og Fuglefjord, hvor der er 8 Mellemstationer i Føvevej. Det kuiber allerede nu med at faa Ringingerne til at gaa igennem. Vanskeligere bliver det, hvis der kommer en Station til, idet Ringingerne jo gaar gennem samtlige Mellemstationer og saaledes svækkes yderligere for hver ny Station, der kommer til.

Skal der oprettes en Station ved Nesvik, mener han, at den bør anlægges som Abonnement fra Strommes med særlig Ledning. Bekostningen vil kunne anslaaes til ca. 650 Kr.

Udvalget mener, idet man henviser til foranstaaende, ikke for Tiden at kunne anbefale Oprettelse af en ny Station i Nesvik. Postforbindelsen maa, efter hvad man har faaet oplyst, i Betragtning af den ringe Bebyggelse siges at være ret god, idet Postbaaden anløber Nesvik 2 Gange ugentlig. Man kan ikke antage, at Nybyggerne i Nesvik i større Omfang skal komme til at faa Brug for Telefonen, og skulde det ske en enkelt Gang, saa vil det være overkommeligt for dem at benytte Stationerne saavel i Strommes som Langesand.

Forslag.

1. Tinget mener for Tiden ikke at kunne imødekomme Andragendet om Oprettelse af en Telefonstation i Nesvik.
2. Der tilstilles H. J. Andreasen et Eksempplar af Betænkningen.

Telefonudvalget, den 30. Aug. 1932.

Joh. M. Fr. Poulsen.
O. F. Joensen. Joh. Danielsen.
Edw. Mitens. G. Winther.

Søgan um „Satyr“.

Ein dimm søga.

„Satyr“ var foddur og barnvakslin i Tórshavn. Á ungum árum sýndi hann, at hann hevði bæði hug og hegni til at skriva og at yrkja. Hann var borin til at vera rithøvundur. Nornan gav honum skaldagávur.

Hann gjordi ferð til Danaríkis. Danir »kendu honum bókur, kendu honum lest, allan góðan lærdóm, sum hann var ein prest«, eins og tíki verður til í Jóseins visu.

Komin heim aftur til fodbstað sin um aldamótíð 1800—1900, fór hann fyrri álvara at skriva. Góðlyntur var hann altíð sum unglingi, og hann var altíð í stríð móti tí ónda. Tá hansara sjónarvirkur hevði fingið stórrí rúm, vegna uttanlandsferðina, bar hann í logandi orðum fram hugsjónirnar her á landi, ið menn bardist fyrri aðrastaði í heiminum, m. a. eisini í Danaríki.

„Satyr“ var javnaðarmaður og avhaldsmaður. Javnaðarmannakvæði danska skrivaði hann um til Fóroyskt, og avhaldsfólkini í Fóroyum gav hann kvæði, ið hann fekk heiðursprógv fyrri. Jú, jú, »Satyr“ var javnaðarmaður og avhaldsmaður. Altíð, táid hann skrivaði, var tað javnaðarmáðurin og avhaldsmaðurin, ið tók til orða, um tað so var í »prosa« ella »poesia«.

„Rúsdrekka elur upp ógerð og terandi svongd elur hat — skamm yvir tað samfund, ið bjóðar sinum trúllum gift fyrri mat«.

— — —

Sagan er ikki liðug enn. »Satyr« slepti bæði sær sjálvum, sinum javnaðarmannahugsjónum og ollum avhaldsmannahugsjónum upp á fjall.

»Dejligt skinner Solen over Skælingsfjeld«, soleiðis skrivaði ein av fedrunum. Men neyvan var tað burtur í týrd og vakurlæta, alt fór.

Tað var farið at ganga hin vegin við »Satyr«. Hann var ikki avhaldsmaður meiri. Hann var ikki javnaðarmaður meiri. Hann hongdi seg uppí sjálvstýrisflokkin, og menniskjuni tulla nú sinamilum, at tey ventað hann skjótt fer at detta niðuri sambandsflokkin.

»Her er so myrkt«, segði presturin í »Anníku«.

»Betegnandi er tað fyrri teg, »Satyr«, segði »Foringatiðindi«, stótt áðrenn blaðið doyði.

Ein avhaldsmaður,
sum er javnaðarmaður.

Watkins omkommet.

Kæntret med en Kajak og druknet.

Grønlands Styrelse har modtaget følgende Telegram fra Kolonibestyreren i Angmagssalik: Watkins omkommet ved Kajakulykke den 20. August.

Watkins gik alene paa Sølfangst den 20. August i Kajak. Ekspeditionens Motorbaad foretog samme Dag Kortlægningssarbejder. Om Eftermiddagen fandt Motorbaaden Watkins Kajak drivende ned ad Kysten, fyldt med Vand. I Nærheden fandtes Watkins Benklæder paa en drivende Isflage. Ekspeditionen iværksatte straks sammen med Grønlandere en omfattende Eftersøgning som varede til Midnat og fortsattes hele næste Dag men uden Resultat.

Statsministeren har gennem Gesantskabet i London overfor

hans Familie udtrykt den danske Regerings hjertelige Delta-gelse.

En af Englands dygtigste og mest lovende Opdagelsesrejsende.

Den unge arktiske Forsker, der kun blev 25 Aar gammel, var betragtet som en af Englands dygtigste og mest lovende videnskabelige Opdagelsesrejsende, og hans nuverende Grønlands-Ekspedition omfattedes med hele Nationens Interesse.

Særlig bekendt blev han for sin Ledelse af den engelske arktiske Flyverute-Ekspedition i Grønland 1930—31, for hvilken Gerning han som den yngste Forsker modtog Det kgl. engelske Selskabs Guldmedalje.

Mr. Watkins blev, kort før han forlod London i Forsommer for at begive sig ud paa det arktiske Eventyr, der skulde komme at koste ham Livet, forlovet med en ung Engländerinde, Margaret Rose Graham. Hun ledsagede Watkins til København og vinkede Farvel til ham dér, da han afsjælede med Grønlandsbaaden.

Det nævnes, at Watkins var Ekspert med Hensyn til, hvor-dan man skulde behandle en Kajak. Han kunde endog med stor Elegance gøre Eskimoerne det Kunststykke efter at slaa en Kolbuste med Kajakken i Vandet.

I 1930 vendte han tilbage fra den sensationelle Grønlands-Ekspedition, hvorunder hans Kammerat Mr. Courtauld laa afskaaret fra Omverdenen i en Snehytte paa Indlandsisen og lykkeligt undslap med dansk Assistance.

En Ven af det danske Kolonistyre.

Watkins udtalte sig, da han sidst i København, i uforbeholdne Vendinger om sit Syn paa Grønlandsagen, og han roste i stærke Ord det danske Kolonistyre, der søgte at bevare Landet for den grønlandske Befolkning. Han fræmhævede det danske Kolonistyre som et Eksempel til Efterfølgelse.

Føroya Løgting 1932.

Lóg um rúsdrekka.

(Framhald).

P. M. Dam áðannaða við Samuelsen, at tað var rætt, at hann í fjór hevði borðið einkarsolu við rúsdrekka á tingborð sum eitt mál, ið gav tinginum meiri pening. Men at tað ikki skuldi hóska í ár at halda uppá málið sum fremjandi avhaldið í Fóroyum kundi hann ikki ásauna. Meirlutin í nevndini, ið skjóta uppá ta stóru tollhækk-ingina sum fremjandi fráhalds-málið rókna í sínum áliti við, at hækkingin vil geva tinginum 127.000 kr. í meirinntøku. Somu nevndarlímur siga, at hetta for-hold er ætlandi vert at takað við. Sum talarin nært við fyrstu ferð, hann hevði orðið, var her eisini talan um ein peninga-spurning fyrri landi. Tað komu vit ikki uttan um. Hann ætlaði, at teir avhaldsmenn, ið høvdu greitt atkvøðu fyrri í heila takið at taka við rúsdrekkatoll, høvdu óivað sæð soleiðis uppá málið, at tá nú peningur í ollum for-um varð latin út fyrri rúsdrekka, kundi hann eins væl koma lógtinginum til góðar, sum at fremmandir fóru avstað við honum, særliga hava teir hildið seg at kunna forsvara tollviðtøkuna, tá hon ætlandi kom at minka um rúsdrekka-nytsluna. Líkandi áskoðan er

víst galdandi hjá Samuelsen, mæð og øðrum fráhaldsmonnum nú, annaðhvørt hildið verið uppá tollhækkkan ella einkarsolu. Vit fráhaldsmonnum kunna ikki nokta at okkara mótsstöðumenn kunna kasta okkum fyrri, at tað er nú sín sak at byggja kirkjur og gera annað fyrri rúsdrekka-pening. Av sonnum sær hetta ikki heilt reinført út. Men undanforslan hjá okkum frá-haldsmönnum er sum nevnt, at tað er betur, at tingið fær pen-ingin til nýtslu til góð endamá, enn at hann fer aðrastaðni. Tal-arin visti, at Samuelsen undir-viogerðini av einkarsolumálinum í fjór hevði sagt, at einkarsola við rúsdrekka bar honum reint »fólkismissigst« móti (Samuel-sen nikkandi) og segði, at tað sama var tilfelli viðvíkjandi honum sjálvum. Men hann dug-di ikki at siggja, at vit dálkaðu fingrarnar meira við einkarsolu enn tilfelli var nú ella við eini tollhækkkan, hvarvið vit jú fáa og nýta hópin av peningi av rúsdrekkanum. Og tá ið so er, at vit í ollum føllum ikki koma undan, at peningur fer fyrri rúsdrekka, og at vit ikki meina at kunna forsvara, at ikki ein stórun partur av hesum peningi skal koma landinum til góða, kundu menn væl ikki av rottum hava framhjá »fólkis-missigst« grundir móti einkar-soluni. Hann hugsaði, at í hesum týðningarmikla máli var rættast at handla mest »praktiskt« fyrri fráhaldsamálið eins og peningiliga sæð. Hann vónaði tí, at teir nevndarlímur, ið fingi við hetta mál at gera, vildu hugsa um ta av minnilutanum ávistu leið. Hann ivaðist ikki í, at allir menn ynsktu tað allarbesta úr-slit í hesum fóri.

Johannes Joensen skilti ikki P. M. Dam, at hann sum frá-haldsmaður kundi tala fyrri einkarsolu við rúsdrekka. Hann vildi ikki vóna, at monopol kom aftur til Fóroyar. Fóroyingar høvdu eingi góð minni um monopol. Hann mintist tað ræðuliga skil, ið var, tá rúsdrekka var at fáa í handlunum, og hvor kundi keypa, sum hann vildi. Hetta óskil vildi hann uppá tað kraft-igasta mæla móti, at tað aftur skuldi koma at ráða. Talarin kom so inn uppá tubbaksskaðan, sum var vert at arbeiða móti. Cigaretturnar vóru verstar fyrri born. Men her hevði tingið gjørt sitt við at hækka cigarettollin. Hann var glaður yvir, at kenn-arafelagið hevði viðmælt at fáa alkohollæru í skúlarnar. Dam hevði tíkið nakað nógv í nevnd-aráliti. Hann var visur í, at nevndarlímurir høvdu gjørt eitt stórt arbeiði, og teirra uppskot var teirra upprigtiga meining sum verandi tað besta, ið gerast kundi í hesum máli.

P. M. Dam og Debess minti J. O. Joensen á, at hansara upp-fatan av, hvussu einkarsolan skuldi skipast, ikki var ætlanin. Tað kundi eingin samanlíking vera millum hitt gamla Gabels monopol og ta umtalaðu einkar-solu. Tað var als ikki talan um detailsolu ella vanliga handli. Menn skuldu, sum longu sagt, als ikki fáa rúsdrekka beinleiðis yvir disk. Tað var jú sagt, at ætlanin var, at einki skuldi av-greiddast frá einkarsoluni, fyrr enn t. d. um 14 dagar aftaná, at bestilt var. Teir vónaðu, at Joensen nú fór at skilja, at einkarsoluuppskotið ikki mið-aði móti einum tilfllum mono-poli, sum fyrr var í Fóroyum.

Dam undirstrikaði, at hann jást sum avhaldsmaður helt uppá einkarsolu, og flutti hann annars inngangandi grundir fram

fyrri sínari stóðu fyrri einkarsolu sum fráhaldsmaður.

O. F. Joensen ivaðist ikki í, at einkarsolan vildi geva teir flestu pengarnar, særliga var nógv at vinna við brennivins-solu til fremmand skip, trolarar og linubátar. Men hann var móti brennivinshandli. Hann hevði ring minni at flyta fram frá teirri tíðini, tá brennivins-solu var í Fóroyum. Honum dæmði heldur ikki ta stóru toll-hækkanina.

Iversen talaði um, hvussu ringt skilið var í Kvívík, tá friur handli var við spiritus. Hann vildi eins og J. O. Joensen vóna, at menn ikki vóru við til at fremja einkarsolumálið. Tá talan var um at handla spiritus til fremmand skip, var hann líka so hart móti hesum handli. Teir fremmandu høvdu sínar konur og børn, sum liðu eins nógv og vit, tá brennivins-glúkkkan rakti heimíð.

Niclasen talaði um okkara figgarliga stand og spurdi Á. Samuelsen, hvaðani pengarnir skuldi takast, tá brennivinspengarnir havru. Hann fannst at monnum, sum ikki høvdu nortið við hesa stöðuna av málinum.

Nú spant ein langur orða-dráttur millum Andras Samuel-sen og Niclasen, men bar ikki nakað nýtt fram í málinum.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Grønlandsfiskeriet.

Inspektionskutteren »Maagen« har observeret følgende færøske Fiskerskibe ved Grønland:

27 August: »Albert« 75,000, »Mignonetta« 28,000, »Titanica« 38,000, »Sigrid« 53,000, 28. Aug.: »Ørvingur« 28,000, »Suduroy« 54,000, »Tre Søskendes« 45,000, »St. Ekspedit« 77,000, »Tvey systkin« 72,000.

„Finsens Fædreland“.

Aftaná at »Díml« fyrst hevur sagt frá, at Niels Finsen er foddur í amtmannshúsinum í Havu, kunnger blaðið leygdagin, at fremmandur vitkapsmaður tekur til Danmark sum »Finsens Fædreland«.

Til hitt fyrsta er at siga, at Niels R. Finsen er foddur í fátá-húsinum »úti á Reyni«, og hitt seinra er í tráð við skaldaðr Chr. Richardts: »Hvert et Folk er Finsens Ven — os tilhører Thorvaldsen«. Altså »noget dikterisk«, altamat.

So ymiskar

eru frásagnir úr Grønlandi. Meðan summi siga at allur fisk-ur undir Grønlandi í summar hevur staðið innanmarks, so sigur ein kendur skipari at tað var orgrynni av fiski uttan-marks og var tí ónytt at fara inn um.

»So ymisk tíðindi ganga«.

„Thurid“

er heimkomin leygdagin úr Grønlandi við 50,000.

Úr Grønlandi

frættist frá hesum fiskiskapi: Skálanes..... 100,000, Karen..... 50,000, Phi-Phi..... 80,000, Silver Spray..... 30,000, Vikholm..... 43,000.

Hetta seinasta skipi setti kós heim leygdagin.